

skridt i retning af oprettelsen af en permanent FN-styrke. Spørgsmålet om at danne en sådan styrke er også forbundet med spørgsmålet om fuldstændig nedrustning. Vi indser, at oprettelsen af en permanent FN-styrke vil stille os over for mange problemer også af økonomisk karakter. Men jeg tror, at visse foreløbige skridt kunne tages i overensstemmelse med de retningslinjer, som Storbritanniens udenrigsminister antydede forleden dag, f. eks. ved at medlemsstater reserverer („earmarking“) personel og ved oprettelsen af et lille planlægningskontor inden for De Forenede Nationers sekretariat.

De politiske problemer, som jeg har omtalt her, gør det naturligt, at vi alle ønsker, at De Forenede Nationer skulle blive en så stærk organisation som muligt. Fra et dansk synspunkt er et af midlerne til at styrke De Forenede Nationer at gøre organisationen så universel som muligt. Det synes således næppe at være i De Forenede Nationers interesse, at det mest befolkningsrige land i verden, Den kinesiske Folkerepublik, ikke er repræsenteret af den regering, som har udøvet fuld højhedsret i Kina i så mange år. Den danske regering fastholder det synspunkt, at Den kinesiske Folkerepublik bør være repræsenteret i De Forenede Nationer, og vi har afgivet vor stemme i overensstemmelse med dette synspunkt.

Det er i alles interesse, at De Forenede Nationer bliver respekteret i alle medlemslande. Det er derfor med bekymring, at den danske regering har konstateret, at den ungarske regering ikke engang har været villig til at modtage en behørigt udpeget repræsentant for De Forenede Nationer.

Jeg vil nu gøre nogle bemærkninger om de opgaver på det økonomiske område, som De Forenede Nationer står over for. Danmark støtter alle bestræbelser, som kan føre til udvidet produktion og højere levestandard i verden. Vi støtter bestræbelser, som har til mål at udvide international handel på regional såvel som på universel basis. De europæiske markedsplaner er af stor betydning for Danmark, men på samme tid stiler vi mod et øget handelssamkvem med de lande, som ikke deltager i disse planer. Vi finder, at en forøgelse af handelen mellem Øst og Vest er vigtig også på grund af dens politiske betydning.

De Forenede Nationer har en stor opgave at udføre med hensyn til økonomisk bistand til mindre udviklede områder. Et af FN's ledende principper kunne, tror jeg, karakteriseres som princippet om solidaritet mellem medlemsstaterne. De Forenede Nationers udvidede tekniske bistandsprogram har allerede ført til betydelige fremskridt, men livsvigtige opgaver afventer stadig deres løsning. Den danske regering vil fortsat give sin fulde støtte til dette vigtige arbejde. Det tekniske bistandsprogram suppleres i betydeligt omfang gennem specialfonden, som blev oprettet ved en af plenarforsamlingen under den sidste samling vedtaget resolution. I løbet af imponerende kort tid har fonden mere end opfyldt sine opgaver. Denne begyndelse lover godt for fremtiden. Der er grund til at lykønske fondens organer og dens ledende direktør for det udmærkede arbejde. Specialfonden baner vejen for kapitalinvesteringer i de mindre udviklede områder og må derfor suppleres med endnu et organ, som kan varetage investeringer. Under plenarforsamlingens sidste samling vedtoges en resolution vedrørende en kapitaludviklingsfond, og senere er der stillet forslag om oprettelse af en ny international organisation (International Development Association), et forslag, som vil blive drøftet på det førstkommende årsmøde i den internationale bank. Den danske regering er rede til at deltage i omhyggelige og velvillige overvejelser af planer af denne karakter. Med hensyn til medlemskab ville vi hilse bestræbelser velkomne, der tager sigte på en undersøgelse af foreliggende muligheder for skabelsen af et så bredt grundlag som muligt.

Må jeg dernæst, hr. præsident, nævne et internationalt problem, som ikke er på vor dagsorden i år, men som er af særlig interesse for min regering. Jeg tænker på spørgsmålet vedrørende søterritoriet og fiskerigrænser, som var et så vigtigt spørgsmål under forrige plenarforsamling, og som i foråret 1960 vil blive forelagt for en særlig konference i Genève. Jeg omtaler dette spørgsmål her, fordi jeg ønsker at give udtryk for mit oprigtige håb om, at konferencen må nå frem til enighed om en løsning på disse vanskelige problemer, og jeg opfordrer alle stater repræsenteret her til at gøre deres yderste i denne henseende, idet vi må huske